

დღისი

„ძველი“ გეგმობებს ჩვენს პოეტის თ. ბრიგოლი მრბელიანის ავადმყოფობის ამბავს:

„თავადი ბრიგოლი მუცლის სახადით არის ავდა. ბუშინ მარტის 16 ოც-და-მეთოთხმეტე დღე იყო მისის ავადმყოფობისა. საღამოს 10 საათზედ სიცხე ჰქონდა 38 და ერთი მეთაიდი გრადუსი; მაჯა უტყვბლა 96; თვისებით მაჯის-ცემა კმასაყოფელია; სუნთქვა 24; ხელები მცირე; მარჯვენა ფილტვი სისხლი შემდოვრებული აქვს, რადგანაც ავადმყოფი უფრო მარჯვენა მხარეზე წევს; საერთოდ სიმრთელი და აგრეთვე ჰამა საქმოდ წესიერი აქვს და მოხუცებულებას გარეთადა სხვა არა აქვს-რა საექვო; ავადმყოფი 83 წლისაა.“

ლოქტორი მასპარიაციამ ამ ბიულეტენის შემდგენი, რომელიც სწავლობს ჩვენს პოეტს; შემდგენი ლოქტორი დაგვიბრდა ჩვენც გეგმობის, რაც ცვლილება შეეჩინება. რაღა თქმა უნდა მადლობით და გულ-მოდგინებით შევატყობინებთ ბიულეტენს მკითხველებსა, რომელთაგან ხშირად მრავალი რედაქციის მოდიოდნ პოეტის ამბავის საცოდნელად.

როგორც ვაფიგონეთ ამ ქადა ბათუმის „წერა-კითხვის საზოგადოების“ სკოლაში ოც-და-ათამდე მუსულმანი ქართველი სწავლობს. შესანიშნავს ნიქსა და სწავლის ხალისს იჩენენ თურმე. სარწმუნოების სწავლას ხოჯა ასწავლის, დანარჩენ საგნებს მასწავლებელი.

ამბობენ რკინის გზა აპრილის დამდეგს გაიხსნება საფლელად, ჯერ მაღაქადამ ბაქომდის და რამდენისამე დღის შემდეგ სამტრედლიდამ ბათუმამდისაო.

ამ ახლო ხანებში შარსის გუბერ-

დროშის ფელტონი, 19 მარტს.

პარიზის სხმკრმპილა

ძველხურაბს იამხანუნი ფანჯისა

ახლო წლის წინ ღამეს ბარონ ს—მა აილა თავისი ვიზიტის კარტოჩკა, ზედ რალაც დაბლაჯნა, მერე ჩასლა კანფერტში, გულ-მოდგინედ დაბეჭდა და წავიდა ბუასიეს კონდიტერში.

მზაში ფიქრობდა:—ნინიშას საშინლად უყვარს კანფეტები. ტკბილეთულის მოყვარეა, ისე როგორც პაწაწინა კატა; და ამიტომ, ოქროს სამაჯეს გარდა, რომელიც იმას მიუფა ჩემგანა, კანფეტებიც უთუოდ უნდა გაუგზავნო... თუ მე ესრე არ მოვიქცევი, იმას შეუძლიან მიმიღოს სამსაჯულოს პრისტავად, რომელიც მოსულა იმის სახლის ასაწერად... აჰ! აი, ბუასიეს კონდიტერიცა!

ბარონი შევიდა, აარჩია ერთი მშვენიერი იპონიური ფინჯანი, შიგ ჩაღო

ნის შემოკლებული სტატისტიკური აღწერა იყო დაბეჭდილი, რომლიდამაც ეხედეთ რომ შარსში 145 ათ. მეტი მცხოვრებელია. როგორც ვაფიგონინა, ბათუმის გუბერნიისა ცნობები იკრიფებაო, მაგრამ ჯერ კი არსად არ დაბეჭდილა. უნდა მოველოდეთ უთუოდ სტატისტიკურ ცნობებში დაბეჭდება, ზვიდლიცის გამოცემთ.

„თფილისის განცხადებების“ ვაზეთს მოსულია პეტერბურლიდამ (?) ცნობა, რომ ძველსაში კვალად ნაქტნიკობას აღდგენის ხმებ ოფიფი-ალურად არ არის დამტკიცებულიო...

მანქმულს სიმდიდრით რომილდს ბაქოს ნავთის სუნი სცემია. ამ ქადა, როგორც ვაფიგონებენ „ბაქოს უწყებანა“ ბაქოში ჩასულა ვეკილი რომილდის საბანკოო სახლისა და მოლაპარაკება აქვს ნავთის წყაროების მებატონენთანაო.

„მოსკოვის ტელეგრაფში“ წავიკითხეთ, რომ თ. ლონდუკოვ-ძორსაკოვი, მთავარ-მმართველი ძველსაშია შუამდგომლობს რომ ბაქოს საქალბო სკოლას დახმარება აღმოუჩინოს ხაზინამ ყოველ წლივ 2000 მან. შეწევით.

ჩვენ მივიღეთ ბ. ბაქ. შიჭინაძისაგან მისგან გამოცემული ბროშიურა: „მაგნასკობიუნი ორგანიზმნი და მათი გამაგვლეჯა მანაყის მანსურაის აბსკრვატინაში“, შედგენილი ბოლ. ი. სტატკოვსკისაგან, ხოლო ქართულს ენაზე გადმოღებული ი. ძერესელიძისაგან.

ღიდალ სასარგებლოა ამ გვარი წიგნების გამოცემა, რომელიც მეცნიერული ქეშმარიტებას აგრეცელებენ ხალხში. ეს პატარა ბროშიურა განმარტებს, რა დანიშნულება აქვს და რა სარგებლობა მოაქვს კაცისათვის ამ ურაცხე მიკროსკოპიულ ორგა-

კონფერტი თავის კარტოჩკითა, მისცა აღრესი ნინიშასი, უბრძანა იქ გაგზავნა და თავ-მოწონებული და ხელების ფშენეტით წამოვიდა იქილამ.

ორი საათის შემდეგ ნინიშა, ზევით მოხსენებული პაწაწინა კატა, იჯდა თავის საწოლ ოთახში (ბუდუარში); გვერდით უჯდა მონ-მარტის თეატრის ახალგაზდა აქტიორი პლბერი, რომელსაც ის ძალიან მოწყალეს თვალთ უყურებდა.

შემოვიდა გოგო. — აი კიდევ კანფეტები, ქალბატონო. — და მიართვა იპონიური ფინჯანი. — მისგან არის ეგა? — რა მოგახსენო, ქალბატონო, კარტოჩკა არ გახლდათ ზედა. — დადგი აქ სადმე. ახალგაზდა აქტიორმა გაშინჯა ეს ფინჯანი და სთქვა: რა ლამაზია! — თუ მოგწონს, ჩემო კარგო, წაიღე შენთვის. — არა, მადლობელი ვარ... რათა...

ნიშნითა, რომელიც იმყოფებთან ჰაერში, რომელსაც ჩვენ ვუბრძანებთ ჰაერთან ერთად.

„თფილისის პირუტყვთ დამცველი საზოგადოება იწვევს ბბ. წევრთ ამ საზოგადოებისა 20 მარტს, საღამოს 7 1/2 სათ. დაესწრენ სხდომაზე, რომელზედც ბასი იქმნება შემდეგ საგნებზედ: განყოფილებაო და წევრთა ანგარიში; ნება-რთვა განყოფილებათა გახსნაზე, მომავალი კონგრესი მენაში; მიმდინარე საქმენი და სხე...“

თელავიდან სწერენ „შრომას“, რომ იქაურს საქალბო სასწავლებლის ინსპექტორს ბ. მას. ძიკნაძეს მასწავლებელთ პედაგოგიურს რჩევაზედ, ქართულის ენის მასწავლებლის მ. ი. შიუკოვისთვის გამოუცხადებია, რომ შეგირდებს, ვისაც აყიდვინეთ რ. ცამციევის „საქართველოს ისტორია“, ყველას გამოართვით წიგნები და ფული უკან დაუბრუნეთო. თუ მაინცა და მაინც არ აღასრულებთ ჩემს წინადადებას, იძულებული ვიქნები, ვაცნობო ვისიც ვერ არს!... შეგირდებს, ერთ-ორს გარდა წიგნები არ დაუბრუნებიათ:— ჩვენ ჩვენთვის საკითხავად ვიყიდეთ და წიგნების ყიდვას ჩვენის ფულით ხომ ვერ დავვიშლითო... სწორედ, რომ ახირებული და ძნელად ასახსნელი განკარგულებაო...

„შრომასკე“ სწერენ ხონიდან, რომ ამ ქადა ხონელები ძლიერ სამწუხარო მდგომარეობაში არიან ჩავარდნილიო. ამ მწუხარების მიზეზი ის არისო, რომ სახელმწიფო ადგილები, რომელზედაც ხონელებს ოთხასამდე ლუქანი ჰქონდათ აშენებული და რომლისთვისაც წინაღვე გარდაწყვეტილს იჯარის ფულს იხდიდენ, ეხლა სახელმწიფო ქონების სამმართველოს განუზრახნეს ტორგით გაიყოსო. როგორც ამბობენ, ამ ქადა ტორგით გაიყვამო მხოლოდ ის ადგილები, რომელიც

— რა ბავში ხარ... აიღე მეტი! როცა ჩემი საძაგელი დამიშლის მე მოსელას შენ სახანავად, მომიგონე და სჭამე ეს კანფეტები შენს ოთახში.

— თუ სახსოვრად მადღე... — შე სულელიო! რად იპრანქები, სუყოველთვის, როცა მე შენ რასმეს გაძღე... მანა სუყველა ჩემი—შენი არ არის? ძანნი! მოდი, გაუხევე ეს ფინჯანი პლბერსა.

— მხლავე, ქალბატონო.

მართის საათის შემდეგ პლბერი შედიოდა ერთ ორმოცის წლის ცხვირწითელა და მახინჯ ქალთან, რომელიც სუყველა მეზობლებსა და ნაცნობებს სძაგდა. მაგრამ ყველას ერთნაირი გემოვნება ხომ არა აქვს: პლბერი სულ სხვა თვალთ უყურებდა პლელიდას...

— ადელიდა! რა მშვენიერი საჩუქარი მოგიტანე, დაიძახე კარებში პლბერმა. — რა მოპიტანე? — ძან ფეტები.

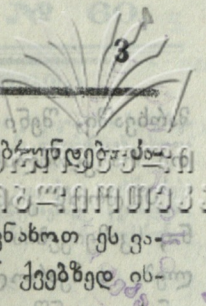
ლუქნების გარდაწვის შემდეგ ცარიელი დარჩენილ და რომელიც თითქმის ორას საღამოზედ წაქვს მადღენსო.

იმ ხარალს შემდეგ განავრძობს „შრომას“ რაც ხონელებს ცეცხლისაგან მიეცათ, სწორედ საცოდობაა, რომ მათ მართებლობამ საღამოზე ადგილებიც ხელიდან გამოაცალოს. ღღეს თუ ცარიელს ადგილების ჩამორთმევა განუზრახეთ, შემდეგში უსათუოდ ის ადგილებიც ტორგით გაიყვამ, რომელზედაც ეხლა ლუქნებია აშენებული და მაშინ ხონელებს ერთ-ორად უფრო გაუძნელდებათ ცხოვრების მოპოვების საშუალება. სრული იმედი გვაქვს, რომ ადგილობრივი მთავრობა ყურადღებას მიაქცევს ამ გვარს მათს მდგომარეობას და საშუალებს, სადაც რიგია, ხსენებული ადგილები ისევ იმ რიგად დარჩეს მათ, როგორც აქამდე იყო.

„დროშის“ კორესპონდენცია

შპარელი, 10 მარტს. ძარგა ხანია მას აქეთ, რაც ს. შარელში მოხდა მემამულეების ყრილობა, რომელზედაც გარდაწყვიტეს დაეფარათ როგორმე თავიანთი მამულები ყოველ გვარ წანახელიდამ. საზოგადოდ ჩვენი მამულები შეუღობელი არისო და თვით საქონელის მებატონეთ უნდა ეცადენ, რომ მეზობელი მისმა საქონელმა არ გააფუტოსო. ამისათვის ამოირჩიეს თავიანთ შორის რამოდენიმე კეთილ-სადა პირი, რომელთაც უნდა გარდაწყვიტათ, წანახელის პატრონისათვის, რამდენი ეზლო საქონლის პატრონს. თუმცა ნათქვამია, „ახალი ცოცხი კარგად გვისო“, მაგრამ ჩვენ ამანაც არ გვიშველა რა. მართი კვირის, თუ ერთი თვის შემდეგ ეს გარდაწყვეტილება ჩაიფუშა თითქმის. თუ ვინცობაა და ღმერთი გაუწყობდა როგორმე არეოდა გზა

— ლიკოროთა? — აბა, ნახე, ბუასიესი-კი არის და... — თუ ლიკორის არ არის... — მაშ ვგრე მიიღე შენ ჩემი საჩუქარი? წადი და ამას შემდეგ... — ძარგი, დადგი აქა! — იუსტინას ვარუქებ, სთქვა ადელიდა, როცა ადამბერი წავიდა. — მინ ლაპარაკობს ჩემზე? მოისმავილასიც ხმა. — აჰ! შენა ხარ... ჯერ ყველაზე ადრე მაკოცე... — მოიცა... თითები გამყინდა, პირბადე ვერ ამიწვია. — რა მშვენიერია ეს საძაგელი, ესა! მაკოცე, თუ არა? მოიხედე აქეთა. — აჰ! რა მშვენიერი ფანჯანია! — ეს შენთვის არის... — ა, მადლობელი ვარ... მე ამას ვაჩუქებ სიმღერის მასწავლებელს... — ძალიან კი ჩქარობ თეატრში შესვლას, აი! ბინდა კაცებმა უკან დევნა დაგიწყონ?!

ს ა კ მ ე ნ ი

ქულა ბრმა კამჩის გლეხისას და გაიგ-
ლიდა ვისმეს ყანასთან ან ვენახის
გვერდზედ, სტაცებდნ ხელს ჩაამწყე-
დებდნ გალავანში შიმშილ მწყურ-
ვალს და სანამ ორ-სამ-წილად არ გარ-
დახდებოდნ ვითომ-წანახდეს, არ
დანებდნ პატრონს.

თავადები კი ამ მხრით უფრო
ბედნიერები იყვნ და არიან დღესაც.
ამათი თუნდაც მრთელი ნახირი შე-
სულიყო ვისმე გლეხის ერთ დღიურ
ფენახში, ან სულ ვერას გაუბედავდა
შიშით, ანა და შეასდეს თუ როგორ-
მე მიიღებდა თავის წანახდისას და
იმასაც ბოლოს ცხვირში ადენდნ.
თუმცა ეს ასე იყო, მაგრამ დღემდის
არა გვითქვამს რა—და დღეს კი, რო-
ცა ძალიან გაგვიჭირდა, ამოვიღეთ
ხმა.

არ არის დიდი ხანი, ერთი აქაური
შებატონის ნახირი შეგვრია, როგორც
კალია, ჩვენს ვენახებს და ზოგიერთა
მეტად დაზიანა. ამორჩეული კეთილ-
სინდონი წავიდნ ნახეს ეს წანახელი
და კარგა დიდი საზღაურიც გარდა-
წყვიტეს. როდესაც ეს გამოუცხადეს
ბატ. მებატონეს, ის მეტად განრისხდა
და გადაჭრით გვითხრა—არას მოგ-
ცემთო. წანახელის პატრონებმა ჩივი-
ლი განიზრახეს, მაგრამ თავადმა ასე
გამოუცხადა: წადით მიჩივლეთ და მე-
რე მე გაჩვენებთ თქვენს სერიასო,
არსად ჩემს მამულზედ ფეხს არ დაგა-
დგებენებთო. ჩვენც, შეშინებულვებმა,
თავი დაუვანებეთ ჩივილს, რადგანაც
ისე თითქმის ფეხს ვერ გავდგამთ, რომ
მისი მამული არ დაგვხვდეს წინ. მი-
ცოდით იმის მუქარა რაც იყო, და-
გრწმუნდით, რომ უარესს დღეში ჩა-
ვცივოდით და ჩვენც ყველაფერს და-
ვანებეთ თავი. ნუ თუ ჩაგრულთა-
თვის აღარც სამართალია ამ ქვეყანა-
ზედ და არც შებრალება?!

ბ ლ კ ს ი.

—სულაც არა... მე შენა ვთხოვე,
მეგისთანა ლაპარაკს თავი დაანებო,
თორემ სრულვებთაც აღარ ვივლი
შენთანა.

—პარავი, ვაჩუქდი! აჩუქე ვისაც
გინდა და რაც გინდა ის უყავი... მხო-
ლოდ ერთხელ კიდე მაკოცე...

მეორეს დღეს ლამაზმა იუსტინამ,
სწავლის შემდეგ, უთხრა თავის სიმ-
ღერის მასწავლებელს ჯუზუბეს:

—მა მე თქვენ მოგართვით...

—ე?

—ჩემი დებიუტი ჩქარა იქმნება,
განა?

—ჩქარა...

ზახარებული ჯუზუბე გავიდა მეორე
ოთახში.

—რა კარგ დროს მომივიდა ეს
საჩუქარი! შიქობდა ის გზაში, მაინც
ჩემი ცოლისთვის უნდა მეყიდნა რამე
და ფული კი არსადიგან არ შემო-
დის... როგორ გავხარდება ჩემ ცოლ-
სა... ცოლი ჯუზუბესი, სიმღერისა და
დეკლამაციის პროფესორისა, იყო

შნახაგმა ნახაო, ცხრა-მთა გადა-
ლახაო, ნათქომა. სწორედ ახლად
გამართული ცხენ-რკინის გზის და ქა-
ლაქელების საქმე ესეა. ამ დალოცვი-
ლებს ჯერ ვერ შეუტყვიეთ, რომ
რკინის გზა წინ და უკან უმიზნოდ
უქმი ხალხის სახეტილოდ კი არ
არის გამართული, არამედ რკინი გზამ
უნდა შეაერთოს რამდენიმე დაშორე-
ბული ქალაქის ალაგები და მისცეს
სამუშაოება შეუძლებელ ხალხს ია-
ფად მისვლა-მოსვლისა. ძალაქელებმა
ამის დანიშნულება სულ სხვანაირად
გაიგეს: მთელი ოჯახობით მიდიან
დაიჭერენ მთელ ვაგონებს და მინამ
ერთი ხუთ ექვსს რეისს არ გააკეთე-
ბენ, ფეხს აღარ გადმოსდგმენ; ასე
რომ, ვისაც მართლა მუშტიადისკენ,
ან რკინის გზაზედ რამე საქმე აქვს,
ხშირად დასაჯდომ ალაგს ვერა პო-
ვობს. ნამეტნავად რუსის ჩინოვნიკე-
ბის ცოლები თავიანთი წვრილ ფეხო-
ბით იჩენენ მეტს გაუმაძღრობას და
რადაც სიამოვნებას პოულობენ ცხენ-
რკინის გზით სიარულში. ეს გასაკვირ-
ველიც არ არის, რადგანაც უმეტეს
იმათვანი ზამთარ-ზაფხულ ქალაქში
სცხოვრებენ და ერთხელაც არა უმო-
გზავნიან რკინის გზით; ხელ-მოკ-
ლეობის გამო არც ფაიტონით სია-
რულით მოსდიოდათ იმათ ძალა და
ერთისა და მეორეს შინსაც თითქოს
ესლა ყრილობენ. მაგრამ რადაც ახი-
რებული შინი უნდა ჰქონდეს კაცს,
რომ ერთი გზობა არ მოსწყინდეს და
ოთხჯერ-ხუთჯერ მიბრუნდეს! ამის-
თანა მშვენიერ დღეებში ზოგიერთს
მუშტიადში მისწევს გული გასასეირ-
ნებლათ, მაგრამ შიშის გამო, რომ
ალაგი არ დაეკარგათო, აღარ გად-
მოდინ და უკანვე ბრუნდებიან.

ღვთის წინაშე, ვინც ძალიან მოწყ-
ენილია, გასართობლად კი კარგია
წინ და უკან ხეტიალი! მა ხალხით
დაზნაურული ვაგონი. ძანდუქტორი

ზორს-მხედველი და ჰკვიანი დედა-
კაცი.

—ჯუზუბე, ეს უთუოდ შენი ნაყო-
დი არ არის, უთხრა ცოლმა, იმიტომ
რო კამფეტების ყიდვა დიდი სისუ-
ლელეა... ნუ რას მიპასუხებ... მე შენ
კარგად გიცნობ... მა უთუოდ გაჩუ-
ქა ვინმემ, და შენ მე მომიტანე. მე
შენი მხრით ძალიან კარგია. მხლა
ჩვენ უნდა ვეცადოთ, რომ ეს მოვი-
ხმაროთ რამ სასარგებლო საქმეზე.
შენ ეს წაუღე ბონდიურენის ცოლ-
სა. იმის ქმარი საჭირო კაცია: სამსა-
ხურის შოგენში დაგვხმარება...

—მართლს ამბობს... შევლასფერს
კარგად მოიფიქრებ ხოლმე, ჩემო
კარგო!.. ჩაღე შიგ ჩემი კარტოჩკა,
მხოლოდ ის კი არა, რომელზედაც
სწვრია ჩემი ვაკეეთილები...
ბონდიურენის მეუღლემ უთხრა
თავის ქმარს:

—ბონოვ ეს მშვენიერი ფინჯანი
წაულო დედა ჩემს.

—მე კი მგონი სჯობდეს, რომ ეს

გარშემო უელი და ბილიტებს აძ-
ლევის. მაგონის უკან პლატ-ფორმა-
ზედ რამდენიმე კაცი სდგას და მათში
ერთი ღიპიანი სომეხი ორ-ეტაჟიანი
ნიკაპით.

—პარავი, პარავი! უყვირის
თავის ახნავს, რომელიც წინ სკამე-
იკაზედ ჩაქედლია ერთი რუსის დედა-
კაცის გვერდით.

—პარავი, პარავი... პარავი,
ტო დუნ სარსად, ჩისიმანუმ? პარავე-
ტა ამ დროს გართულია რუსის დიაც-
თან მასლაათში და თავისი დამტვრე-
ული რუსულით უხსნის ახლად შე-
მოდებული რკინის გზის სიკეთეს. ბო-
ლოს მოიბრუნებს წითელი ღვინით
ალაქლაქებულ დარგვლებულ სახეს
და ალერსიანი ხმით შემოსძახებს.

—ჰა, იჩის ბლაუმ!.. შენ ნუგე-
შინიან, ბეურქჯან, მე აქარა ვარ?

—პარავი, იმას გვბნები: შენ ხა-
თოჯანათ იყავი დანახარჯი ჩემია, აი,
ეს საიქიოს ფაშფორტები მე ავიღე.
შენ ხმას ვერავინ გაქციე, გული მაგ-
რა შეინახე..

—მა, ბეურქჯან, რისა უნდა მე-
შინოდეს, შამილადა ხო არ არის და
ალა-მაჰმად-ხანობა? შაურს საქმე არ
არის? მა!

—ჰო, მეც იმას გვბნები! რა ვი-
ცი, კაცნი ვართ...

—შენ იყავ ყოჩაღათ. ბეურქ-ჯან,
ემანდ არ გადაჰვარდე. მამაშვილურათ
დაარიგა პარავეტამ და ისევე რუსის
დედა-კაცს მიუბრუნდა.

—პარავი! ჰა, პარავი! რაც ძა-
ლი და ღონე აქვს ყვირის და იმის
წინ მჯდომარე შლაპიანი ქალი შენ-
ტება და ყურებში თითებს იცობს:

—Что этот буйволъ таеъ ореть,
сважите, что онъ не въ хлѣвѣ а
въ обществѣ дамъ — ეუბნება თავის კა-
კარდიან კავალერს.

—პარავი, ჩისიმანუმ?—აღეცა
ყვირის.

—ჰა, როგორი ხარ, ბეურქჯან!

ფინჯანი მივართვა ჩემი ნაჩალიკის
დას, რომელსაც შეუძლიან ჩემი წინ
წაწევა სამსახურში...

—მართალია.....
ნასალნიკის დამ ჰკითხა თავის
ძმას:

—შენ იფიქრე რამ, ბარონესსა
ს—ის საჩუქრისთვის?.....

—აჰ! დასწყევლა ღმერთმა... სრუ-
ლიად არ დამავიწყდა!

—შენ ამას წინად იყავ ბარონთან
სადილად, და სირცხვილიც არის, რომ
არაფერი მიუტანო სახსოვრად... ბა-
რონი დეპუტატია, გავლენიანი კაცია.
ახლავე წავალ და ვიყიდი...

—ნუ წახვალ... აი გაუზნავენ ეს
ფინჯანი კანფეტებით. მა მე მომივი-
და ბონდიურენის კარტოჩკით...

სწორედ იმავე საათს რა საათსაც
წინა დღეს ბარონი ს. მამოლიადა
ბუასიეს კონდიტერიდამ, სადაც იყი-
და ნინიშასთვის ფინჯანი და კანფე-
ტები, ბარონესსამ მოიხმო თ-ვისი ქმა-
რი. ბარონესსა იღვა გაყვითლებული,

ხო არ მოგეწყინა? მოუბრუნდნ პარავი
რაზედა.

—პარავი, ერთიც ვნახოთ ეს ვა-
გონი ესლა რელსებიდან ქვეზედ ის-
კუბოს და გადახტეს. მა, კაცო, რა
სერიი იქნება? ხელი ხელს გაჰკრამს
და გულიანათ ხარხარებს.

—შენ ნუგეშინიან, ბეურქჯან
რაც ღვთის ნებაა, ის მოხდება. მე
ჩემ მამინკას კი არაფის დაეანებებ და
შენც ყარაიოლლათ მოიქეცი ე წინ
რო გიზის არაფის დაანებო.

—ღმერთმა მთხოვოს, მისი თავი,
თუ არ მივსცე, ძალად წამართოს.

პატარა ხანს სიჩუმე ჩამოვარდება
და ბეურქა კიდევ უყვირის:

—პარავი, ტო პარავი!

—ჰა, რა ამბავია?

—იმას გეუბნები: დანახარჯზედ
ხათრიჯამი იყავი-მეთქი. ეს ჯოჯო-
ხეთის ფაშფორტები აქ მაგრა მიქი-
რამს.

—შენი გულისა, ბეურქჯან! ნუ
გეშინიან, შაურის საქმე არ არის...
როდესაც სიჩუმე ჩამოვარდება, ერთი
ქალმინი ქალარა გლეხი მიუბრუნ-
დება თავის გვერდით მდგომ პალ-
ტოიანს:

—ნეტავი დედა-მიწა გასქდეს და
თან ჩამიტანოს! ამ შარცხვენასაც
მოვესწარ სიბერის დროს?

—რა ამბავია? ზანცვიფრებული
ჰკითხავს პალტოიანი.

—რალა რა ამბავია, შენი ჰირიმი,
ეკა ესდგევარ, მაგრამ ნახევარ კაცო-
ბა კი დავკარგე. სუ ბუწუწები ჩამამ-
ცივდა, ღმერთმა შენი თავებო! აი
წინ რო ორი პატარა ქალი ზის, ჩე-
მი ქალის შვილები ვახლაფან. აქა
მყავს გათხოვილი ქალი, პავლია დურ-
გალს მოგახსენებენ, იმასა ჰყავს. მა-
გათ წამამართიეს, თორემ რა ჩემი
საქმეა ამში ჯდომა. მა, რამდენიც
დრო გადის, იმდენი ნამუსი და სირ-
ცხვილი ეკარგება კაცს. მერე ამ დიდ

თრღოდა სიანჩხლისაგან. სტოლზე
ილა ხაზონური ფინჯანი, რომელიც
დაეცალა კალთაში. ეს კამფეტებიანი
კალთა მომზადებული ჰქონდა ამ პა-
ტიესაცემ ქალს ობლებისათვის, რომ-
ლებსაც ეს ყურს უგდებდა და რა-
მელთ მზრუნველად ითვლებოდა. ხელ-
ში ეჭირა ვიზიტის კარტოჩკა—კარ-
ტოჩკა ბარონისა, რომელზედაც ეწერა
კარანდაშით შემდეგი სიტყვები:

„მომილაცავს ახალი წელიწადი, ჩემო
ნინიშა! არც ერთ ადგილს არ დაეტო-
ვებ, შენ სხსეზე დაუკვდნქეს“.

ბარონესსამ შეიტანა საჩივარე ცოლ-
ქმრობის გაყრახე, და, რასაკვირველია,
იმისმა ადვოკატმა თავის სიტყვაში მთე-
ლი ეს ისტორიაც წარმოსთქვა სასა-
მართლოს წინაშე.

და მეც იქ, სასამართლოში, ვაგო-
ნილი ამბავი ვიამბეთ...

(გაგრძელება)

მარხვაში, შენი ჭირიმი?! აბა ლმერ-
თი რა კეთილს მოგვეცემს?..

ამ დროს კონდუქტორმა დაუშტე-
ნა, სკამიკების ზურგის მისაყუდებ-
ლები საჩქაროდ გადატრიალეს და
ვინც ვაგონში იჯდა, ისევე იმათ დაი-
ჭირეს ალაგები.

ანაკველი.

ბანსხალბანი

„ქართულთა-შორის წერა-კითხვის
გამაგრებლების საზოგადოების“ მმარ-
თველობა უძრავი და სთხარის „სა-
ზოგადოების“ წევრთა, რეგულარ და-
ფუძნებულთ, ისე ნამდვილთ შემო-
ცანონ თავიანთ ხვედრი საწევრო
ფული წარსულის 1882 წლის—ზინ-
გულთ ორ-ორა თუმანი, ხალხა მეო-
რეთ—ექვს-ექვსი მანათი. საწევრო
ფულის შემოცანაზე ბარათების (გვი-
ცანციების) მიღება შეიძლება ან სა-
ზოგადოების ხაზინადარისგან ბ. გი-
ორგი დავითის-ძის ქართულიშეფი-
საგან (მიხეილავის ქუჩა საკუთარი
სახლი), ან საქმის-მწარმოებლისგან
—საზოგადოების სამწევროში. (ითა-
წმინდა, ხვეის ქუჩა, ფარესაშვილის
სახლები, № 9).

რადბან მივლივართ,

ისეილება 5 ნაწილი ადგილისა წყლის
ნაპირას ახალი ხიდის მასობა; პირობის
შეტუება შეიძლება ინგლისის მალაზიაში.

ამავე მიზეზით ისეილება ნახევარ ფა-
სად: ტანთ-საძელო, ტრიკო, შადის
ჩულები და სხ. და სხვ.

იქვე აუარებული რკინის კაღები, რკი-
ნის ტანტები, ჩაი 1 მოსავლისა, ვატი-
სა და ქალის უნაგირები, საპირი და სხვ.
და სხვა—25% ნაკლებ სანამ სხვაგან.
გლიტერინის საპირი 40 კ. გირვანქა!

ინდოეთის ბრინჯი 5 კ.

(10—2)

სომხეთ ნერსესის პოპეიტლების სო-
ვეტში ამ მარტის 23-სა საღამოზე 8
საათზედ არის დანიშნული ტორგი (უბე-
რეტორშეოდ) იჯარით მისცემთ თუ-
ლეითს. წმინდის გიორგის ეზოში, ერ-
თის დუქნისა თავისის ერთის ოთახითა
მსურველს ადებისა იმ დუქნისა შეუძლიან
წავითხვა პირობისა (კონდიცია) იმვე
სემენარისა კანტელარიაში უოკელ დლე-
კვირისა და ჭუჭმის დლეების გარდა, დი-
ლის 10 საათიდან ვიდრე 12 საათამ-
დინ.

(3—3)

გალაქისის პრესბუტედ, ანტონოვის
სახლებში „ლივადიის“ სასტუმროში,
კამლეკ მეილით, სამოკრით და მოსამ-
სახურით ოთახებს, თუკობით 15 მანე-
თიდან 60-დის, დლეობით—ოთხი აბა-
ზიდან—სამ მანეთამდის.

მინაილ ხარამბა.

10—5)

დაიბეჭდა და ისეილება ბრ. ჩარკ-
ვიანის ქართული წიგნის მალაზიაში

ერობა

თხზ. ნ. ნიკოლაძისა
ბამოცემული
ზ. ჭიჭინაძისაგან
შასი 15 კაბ.

ლიტოგრაფიული სურათი

თაპარ-მეფისა

ისეილება „შტენკოს ლიტოგრაფია-
ში, ბალაენის პროსპექტზე, ტრიგუ-
ლოვის სახლებში. შასი თითო ეგზ.
50 კაბ., ვინც ასს ეგზ. იყიდის—30
კაბ.

(3—2)

დაიბეჭდა და ისეილება ბრ. ჩარკ-
ვიანის ქართული წიგნის მალაზიაში:

თამარ დედოფალი

შედგენილი

კ. ბ — შვილისაგან

გამოცემა

ზსაქ. ჭიჭინაძისაგან

ფასი ერთი აბაზი.

ინგლისის მალაზიაში

თმის აპოპეკა-

ამაგრებს თმის და ადრინდელ
ფერს აძლევს, ფასი ერთი შუ-
შისა 2 მან., გავსავნით 2 მან-
ნეთი და 28 კაბ.

(100—55)

ნი მაქსასტერი

ამავე ისეილება ქინის ზომდა
თმების გასამაგრებლად. ფასი 1
მან. სწოტეები თავის ტკივილის
მოსასპობლად, ტუაღვტის სა-
პირი, დუხები და სხვ.

ახალი

წიგნის მალაზია

ანწრუნის გაღვრია № 149, 150 ბ. ჯუზაბადარის ბიბლიოთეკისათან

ისეილება უოკელ-გვარი რუსული და ქართული წიგნები, სახელ-
მძვანო და ლიტერატურული.

სეილვა და ბაჟილვა კველი წიგნებისა. მიიღება კომისიით უოკელ-
გვარი წიგნები.

ამავე ისეილება კანცელარის მატერიალი, და მოსწავლეთ-
თვის საჭირო ნივთები.

(100—19)

საუღმ-გალანთიური

სახელოვნო

იღ. ჭყონასი, ქუთაისს, თ. ლ. მაჭუცაძის სახლში, მოწოდებლი უსაღესის სის-
ტემის მამინებით ჭკისრულაბს შესავეკითა ადრულაბს 25% უფრო იათად, ვიდ-
რე სხვები. ქუთაისის გარეშე მცხოვრებთა შევეკითებნი თუ 25 მასეთისას ადამატება,
სასელოვნო ასრულაბისათანავე დაუფრებულად გავსავნის მათ თავის ხარჯით.

იმვე შენობაში იმეფაება

გიბლიოთეკა

თ. ა. ლორთქიფანიძისა, იღ. ჭყონასაგან იჯარით ადებული. ხელ-მოხსწერი პი-
რობები ფრანგ ხელ-მისცემია. ბიბლიოთეკას შეემატა ახალი წიგნები. (20—17)

გიბლიოგრაფიული ბანსხალბა.

სახელმძვანო რუსული ენისა ქართულთათვის, შედგენილი
გ. კალანდარიშვილის მიერ, მეშვიდე გამოცემა, შეცვლილი და დამატე-
ბული იაკობ გოგუბაშვილისაგან, დაიბეჭდა ხმის ასამალღებელი ნიშნე-
ბით (съ ударением) და ისეილება გამომცემლის ზაქარია ბრიჭურო-
ვის წიგნის მალაზიაში გუგის სიდის უერთან. შასი ათი შაური. ვინც
იყიდის ერთად ნაღდს ფულზედ ოცსა ან მეტს ეგზემლიარსა, წიგნი
დაეთობა ცხრა შაურათა. ვისაც უდინა წიგნი სურს, ამ ფასს უნდა დაუ-
მატოს სამი შაური. გრიჭუროვის მალაზიაშივე ისეილება უოკელ გვარი სა-
ხელმძვანო ქართული, რუსული, სომხური და თათრული. გარე-ქალაქე-
ბიდან და ადგილებიდან უოკელ გვარს დაბარებულაბს მალაზია ასრულაბს
დაუგვიანებლად.

ბუნების კარი, ანუ ყრმათათვის საკითხავი წიგნი უმცროსს კლას-
ებში სასამარებელი, შედგენილი ი. გოგუბაშვილისაგან, დაიბეჭდა მეოთხე
შეცვლილი გამოცემა და ისეილება გრიჭუროვის წიგნის მალაზიაში, გუ-
გის სიდის უერთან. ფასი თხუთმეტი შაური. სასწავლებლებს „ა კერძო
პირებს, რომელნიც იყიდინა ნაღდს ფულზედ ერთად თხუთმეტს ეგზემ-
ლიარსა, ანუ მომეტებულსა, დაეთობა ეგზემლიარი თოთხმეტ შაურად;
ვინც ორმოც-და-ათს ეგზემლიარს იყიდის, წიგნი მიეცემა ცამეტ შაურად.
უდისათვის უნდა დაემატოს სამი შაური.

კარბა სამართველონი, მეორე შევსებული გამოცემა; ისეილება
ამავე მალაზიაში. ფასი სამი აბაზი; ვინც ათს ეგზემლიარს იყიდის, კარტა
მიეცემა თერთმეტ შაურად, ოცი ეგზემლიარის მუადველს—ათს შაურად.

დაიბეჭდა და გაეცემება ტულკა წიგნად ირითიანა „სიკო“

მოთხრობა

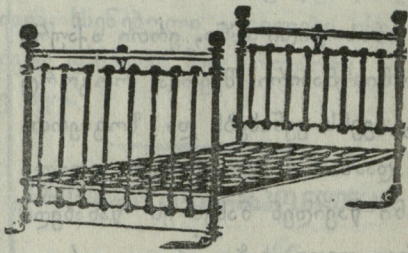
ა. მოჩხუბარიძისა (უაზბაზისა)

ფასი ადგილზედ 30 კ. გაგზავნით 40

ისეილება ტფილისში „დროების“
რადაკტიაში და შევერდოვის პავი-
ლიონში პლექსანდროვის ბალთან.
წიგნის მალაზიებს ჩვეულებრივი დათ-
მობა, მოსწავლე ყმაწვილებისათვის,
ვინც პირ-და-პირ „დროების“ რედაქ-
ციიდან წაიღებს, ადგილზედ 20 კა-
პეიკად თითო წიგნი, გაგზავნით 30
კაბ.

(20—19)

ინგლისური რკინის კრავოტები

ერთ საწოლისანი 8 მ. და ორ საწო-
ლისანი 14 მ., ლეიბები გატენილი ზღვის
ბალახით 5-დგან—9 მან. ინგლისურს
მალაზიაში. იქვე ისეილება 25% იათათ
სანამ სხვაგან სადმე: ჭურჭელი, დანა-
ხანგალი, კოვსები, ფანდოსები, კლიტე-
ები, საფანგები, რკინის კაღები, ქა-
ლაღი, ნიშები, რეკლემები, თოფე-
ბი, კაცისა და ქალის უნაგირები, ადობ-
ები, კლეონები, ჩაი 1-ლის სარისისა.

(100—41)

ბრ. ჩარკვიანის წიგნის მალაზიაში ისეი-
ლება: ქართული კლასიკები

№ 1

ჩახრუხამი

შემოკლებული ბიოგრაფიით.

გამოცემის ზ. ჭიჭინაძისაგან.

ფასი 20 კაბ.

ბაშცია

საკვებზე სორაგველებთან, რომელნიც
იყიდებან თფილისის ბაზრებში, ეუქ-
ნებში და დაცანებთ 1 მარტიდან
1 აპრილამდის.

ბამომცემარი პური: ხორბლის ფქვილის
პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 1/2
მეორის „ —1 გირ. 3 1/2
მესამის „ —1 გირ. —

მეორე ფქვილ. თორნეში ბამომცემარი:
პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 1/2
მეორის „ —1 გირ. 4 კ.

ჭვარის-მამის პური:

პირველ ხარის.ლოვაში 1 გირ. 5 1/2
მეორის „ —1 გირ. 4 1/2
მესამის „ —1 გირ. 4 კ.

ძროხის ხორცი:

პირველის ხარისხის —1 გირ. 11 კ.
მეორის „ —1 გირ. 9 კ.
სუკი — — —1 გირ. 17 კ.
ცხვრის ხორცი 1 გირ. 11 კ.

ღორის ხორცი:

პირველი ხარისხის —1 გირ. —
მეორის „ —1 გირ. —